KERALA SCHOOL KALOLSAVAM 2016-17

KANNUR - 2017 JANUARY 16-22

KERALA SCHOOL KALOLSAVAM 2017 PROGRAMME COMMITTEE

Code No. 113

മലയാളം കഥാരചന - H.S.

വിഷയം: ഒരു മിസ്ഡ്കോളിന്റെ ദൂരം.

ബലി

ആപ്പിളിനെ തലോടിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴാണ് വാട്സപ്പിൽ ഒരു മെസേജ് കിതച്ചെത്തിയത്. ഡൗൺലോഡിന്റെ ചിഹ്നം മെസേജിനും പച്ചക്കൊടി വീശി.

"കണ്ണൂരിൽ വീണ്ടും അക്രമം!"

ടി.വി. ക്കു മുന്നിലെത്തുമ്പോഴേക്കും ചർച്ചകൾ തുടങ്ങിയിരുന്നു.

"കണ്ണൂർ കേരളത്തിന്റെ കണ്ണീരാണ്"

"'X' പാർട്ടിനേതാവിനെ 'Y' പാർട്ടിപ്രവർത്തകർ വെട്ടികൊന്നു."

വറുത്ത വാർത്തകൾ കേട്ട് തിരിയുമ്പോൾ ചുവരിൽ ഒരു പുഞ്ചിരി. അച്ഛന്റെ പാർട്ടിക്കായി പൊരുതി മരിച്ച നേതാവ്. തന്റെ രക്തത്തിൽ അച്ഛനും അച്ഛന്റെ പാർട്ടിയും അലിഞ്ഞുചേർന്നിട്ടുണ്ടെന്ന് അവൻ പണ്ടേ തിരിച്ചറിഞ്ഞതാണ്.

ഇല്ലായ്മയിൽ നിന്ന് ഉയരങ്ങളിലേക്കെത്താനും അനീതിക്കെതിരെ വിരൽ ചൂണ്ടാനും അക്രമത്തിനെതിരെ പ്രതികരിക്കാനുമാണവൻ പഠിച്ചത്. അതിനിടയിൽ [illegible] തേടി ആരാധനകളും പ്രണയവും കടന്നുവന്നു. മുദ്രാവാക്യമുയർത്തുന്ന ചുണ്ടുകളിലും

Scanned by CamScanner

KERALA SCHOOL KALOLSAVAM-2017 PROGRAMME COMMITTEE

പുതിയ പുസ്തിയിലും പ്രണയം പടിവിരിച്ചു. ലാത്തിക്കുമുന്നിൽനിന്ന് പൊരുതുമ്പോൾ അടച്ചിട്ട ക്ലാസ്മുറിയിൽ നിന്നുയരുന്ന, ആരുടെയോ മനമുരുകിയുള്ള പ്രാർത്ഥന അവനറിഞ്ഞു. മിസ്ഡ് കോളുകളുടെ രൂപത്തിൽ രാത്രി ~~കിടക്കുന്ന~~ കഴിച്ചുകൂട്ടുന്ന അവളെ അവൻ തിരിച്ചറിഞ്ഞു.

അവനി; ശരിക്കും ഭൂമിതന്നെ. ക്ഷമയുടെയും ത്യാഗത്തിന്റെയും മൂർത്തരൂപം. സ്നേഹവും കരുതലും നൽകി അവനെന്ന വൃക്ഷത്തിന്റെ വേരുകൾ തന്റെനെഞ്ചിലേക്ക് ആഴ്ത്തിയവൾ. വെളിയിലാവാതെ നേ പോകാനാവാതെ അവൻ ഉള്ളിന്റെയുള്ളിൽ കൊണ്ടുനടന്ന പ്രണയം.

"ടാ; ശ്രീബോ. നീയിന്ന് വര്ന്നില്ലേ, വീട്ടിലോ, നിന്നെകൂട്ടണോന്ന് നേർത്തേ പറഞ്ഞിരുന്നു, പിന്നെ യ്യ് സാധനെല്ലം ~~കൊ~~ കൊണ്ടരണം." ഫോണിന്റെ മറുതല നിശ്ശബ്ദമായി.

കട്ടിലിനടിയിൽ നിന്നും അവൻ ആ ബാഗ് വലിച്ചെടുത്തു. സാധനങ്ങൾ! താനെപ്പോഴാണിങ്ങനെയായത്? ലാഭത്തിനു വേണ്ടിമാത്രം.

ക്യാൻസറിനാൽ വിഴുങ്ങപ്പെടുന്ന അമ്മയും അവരുടെയും കുരമ്പുകളാൽ നൊന്ത ആ മനസ്സും. 'സാമൂഹികത'യിലേക്ക് കാലെടുത്തുവച്ചപ്പോൾ ഊരാക്കുടുക്കിൽ പെട്ടുപോയ ചേച്ചി, അവൾക്കുള്ളിൽ നാമ്പെടുക്കുന്ന മറ്റൊരുജീവൻ. മനസ് വ്യതിചലിക്കാൻ ഇതിനപ്പുറം എന്താണ് വേണ്ടത്.

220 F-ൽ വഴികൾ പിന്നിട്ട് ബസ്സ്റ്റോപ്പിലെത്തുമ്പോൾ അവനൊന്ന ഞെട്ടി. അവനി!

Scanned by CamScanner

KERALA SCHOOL KALOLSAVAM-2017
PROGRAMME COMMITTEE

ബാഗിലെന്താണ് ചോദിച്ചാൽ - - - -?

എന്നും കാണുന്ന മുഖമല്ല. നിർവികാരത തളംകെട്ടിയ കണ്ണുകൾ.

വിളറിയ ചുണ്ടുകൾ.

പതിഞ്ഞ സ്വരത്തിൽ അവൾ പറഞ്ഞുതുടങ്ങി.

"ന്തിനാ എന്നോടെല്ലാം മറച്ച്വെച്ചത്?"

"എന്ത്?" അവൻ.

"പുതിയ പണി; വെട്ടും കൊത്തും. പൈസക്കാവശ്യണ്ടെങ്കിൽ..." ...

"ആവശ്യണ്ടെങ്കിൽ..?- അവളുടെ കണ്ണുകൾ കയ്യിലെ വളകളിലേക്ക് നീളുന്നത് അവൻ കണ്ടു- ഇത് ലാസ്റ്റത്തെ കൊട്ടേഷനാ. കൊറച്ച് ദെവസം കഴിഞ്ഞാല് പത്രാഫീസില് വേക്കൻസിയ്ണ്ട്.

അല്ലേലും നീയെന്തിനാ പേടിക്ക്ന്ന്. ഇതൊന്നും പൊറത്തറിയില്ല."

"ഈ ഭൂമിലെ ഒന്നിനേം, അതിന്റെ സമ്മതില്ല്യാണ്ട് കൊല്ലാമ്പാടില്ല. എല്ലാരും ഒരമ്മേടെ മക്കളല്ലേ? സ്നേഹിക്കാനാ ഇത് പഠിക്കേണ്ടതും പഠിപ്പിക്കേണ്ടതും." മനസിൽ ഓടിവന്ന ആ വാക്കുകൾ അവൻ കേട്ടില്ല. അവളങ്ങനെയാണ്. വെറുംപാവം. സ്നേഹിക്കാൻ മാത്രമറിയുന്നവൾ. പക്ഷേ തന്റെ നിലനിൽപ്പിന് ഇപ്പോളാവശ്യം സ്നേഹമല്ല. കൈക്കരുത്താണ്.

അവൾ തിരിഞ്ഞു നടക്കുമ്പോൾ കുറ്റബോധം അവന്റെ മനസിലേക്ക് എത്തിനോക്കിയെങ്കിലും സാഹചര്യം അതിനെ അപ്പോൾ തന്നെ തള്ളിമാറ്റി.

Scanned by CamScanner

KERALA SCHOOL KALOLSAVAM-2017
PROGRAMME COMMITTEE

പച്ചപ്പടർപ്പിനുള്ളിൽ ഒളിഞ്ഞിരിക്കുമ്പോൾ മനസ്സുപതറാതിരിക്കാൻ അവൻ പരമാവധി ശ്രമിച്ചു. പോക്കറ്റിനുള്ളിൽ നിന്ന് നെഞ്ചിലേക്ക് വൈബ്രേഷൻ പടരുന്നു. അവനിയാണ്. നഷ്ടമായി പോവുന്ന ~~ക~~ കോളുകളെല്ലാം അവർതമ്മിലെ അകലം വർധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഒരു ജിപ്സിന്റെ ലൈറ്റ് തെളിഞ്ഞുവന്നു. കൊടുവാളുകൾ തമ്മിലിടഞ്ഞു. എതിരാളിയുടെ നിലവിളിക്കായ് കാത്തുനിന്ന അവനിൽ നിന്നും ഒരു ഞരക്കം ഉയർന്നു. പോരാട്ടവീര്യമെല്ലാം ചോരയായി ~~ഉണർന്നു~~ ഉതിർന്നു. വേദന ഓരോ ഞരമ്പിലൂടെയും പടർന്നു. കൈകാലുകൾ കുഴഞ്ഞു.

കൊതുകും മൂട്ടയും വിഹരിക്കുന്ന ആശുപത്രികിടക്കയിൽ അവൻ അനാഥനായികിടന്നു. കുറ്റബോധത്തിന്റെ നീറ്റൽ. തവെറ്റിയ പ്രതീക്ഷകളുടെ വമ്പരങ്ങൾ. ഒരക്കവിതയ തങ്ങൾക്കു കാണേണ്ടന്ന് അമ്മയും പെങ്ങളും. സ്നേഹത്തിന്റെ അരുവിയും വറ്റി വരണ്ടു. വല്ലപ്പോഴും ചില മിസ്ഡ് കോളുകൾ നൽകി കൂട്ടാളികളുടെ നന്ദികളും അവനിൽ നിന്നും പിൻവാങ്ങി. മനസ്സൊരു മരുഭൂമിയാവുകയായിരുന്നു. പക്ഷേ പ്രണയമായി അവൾ പെയ്തു. ആശുപത്രിയുടെ ഓരോയിടത്തും അവൾ കൂടെനിന്നു. ആ കൈകളിലെ സ്വർണ്ണരേഖകൾ ഓരോന്നായി മാഞ്ഞുപോവുന്നത് അവൻ കണ്ടുനിന്നു.

അവൻ ആശുപത്രിയിൽ നിന്നിറങ്ങുകയാണ്.

"നീ വാ. കൊറച്ച് പറയാനുണ്ട്." അവളുടെ കണ്ണുകളിലെ ആഴങ്ങ അവൻ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. ധീര~~ര~~രക്തസാക്ഷികളുറങ്ങുന്ന

KERALA SCHOOL KALOLSAVAM-2017 PROGRAMME COMMITTEE

പയ്യാമ്പലത്തെ കാറ്റ് അവരുടെ കാതിൽ താളമിട്ടു .

"നീയൊക്കെ കുട്ടിയല്ലേ കണ്ണൂരിനെ കണ്ണീരിന്റെ നാടാക്കിയത്?" അവളുടെ എടുത്തടിച്ച ചോദ്യത്തിനു മുന്നിൽ അവൻ പകച്ചുനിന്നു.

"നിനക്കറിയോ? അറക്കലും ചിറക്കലും പറഞ്ഞതെന്താ-മതേതരത്വം, ഈ തിറയും കോട്ടകളും പറഞ്ഞത് ~~[illegible]~~ പോരാട്ടത്തിന്റെ വീരഗാഥകൾ. പുഴകളിലൊഴുകുന്നതെന്താ-സ്നേഹം".

അവളുടെ കണ്ണിൽ പുതിയ തെളിച്ചം

"കണ്ണൂര് കേരളത്തിന്റെ കണ്ണാണ്. നേര്കാണുന്ന കണ്ണ്."

ഒരു പ്രതിജ്ഞക്കായി ചേർത്തുവച്ച അവരുടെ ~~കൈകളിലേക്ക്~~ അഞ്ജലിലേക്ക് തന്റെ ~~[illegible]~~ അവസാനത്തെ കിരണകണങ്ങളും ചൊരിഞ്ഞ് നല്ലനാളെയുടെ തുടക്കത്തിനായി സൂര്യൻ മങ്ങിതീർന്നു." പിന്നിൽ കുട്ടികളുടെ ആർപ്പുവിളി.

അവരുടെ കൈകളിലേക്ക് വീണ്ടും വീണ്ടും കുഞ്ഞുകൈത്തലങ്ങൾ പറ്റിച്ചേർന്നു. സ്വദേശാഭിമാനിയും അഴീക്കോടും നായനാരും പുഞ്ചിരിച്ചു.

പെട്ടന്ന് അവന്റെ ഫോൺ ഒരു അക്രമിയുടെ രൂപത്തിൽ ചിലച്ചു. ~~[illegible]~~ കൂട്ടാളികളായിരിക്കാം. വീണ്ടും----? ~~[illegible]~~

ഫോണെടുക്കാനാഞ്ഞ അവനെ അവൾ തന്റെ കരവലയത്തിലൊതുക്കി. തനിക്കായി നിറഞ്ഞുതുളുമ്പുന്ന ആ കണ്ണുകൾ കണ്ട് അവൻ ഫോൺ താലിക്ക് നൽകി. എല്ലാത്തിനെയും സ്വീകരിക്കുന്ന, ശുദ്ധീകരിക്കുന്ന ആ അമ്മ അതെടുത്തോട്ടെ. തനിക്കും തന്റെ ഭൂത ~~[illegible] അവൾ [illegible]~~. കാലത്തിനവിടയിലെ ഉരഗ ~~അവനവളിൽ,~~ ~~അവൻ~~ ~~[illegible]~~ ആ കോൾ നഷ്ടമായതിലൂടെ കുടിയിരിക്കുന്നതായി അവനതോന്നി.

KERALA SCHOOL KALOLSAVAM-2017
PROGRAMME COMMITTEE

അവർ പരസ്പരം പുണർന്നു.
അവൾ അവനിൽ നിറഞ്ഞു.
~~അവൻ അവളിൽ നിറഞ്ഞു~~ ~~[illegible] അലിഞ്ഞു~~. ~~[illegible]~~

അവനും അവളും ഇല്ലാതായി. ഒരു മനസ്സ്, ഒരു ശരീരം. ~~അവരലിഞ്ഞു~~

അവരലിഞ്ഞു. പ്രണയമെന്ന ബലിയായി.

220F , ജിക്സർ → ബൈക്കുകൾ.

Scanned by CamScanner